

[Jørgen Jørgensen.]

ærede Medlem og hans Parti, der har stemt for de foregaaende Valutalove med den samme Affattelse, om de da nogen Sinde har staaet over for det Tilfælde, at Rege- ringspartierne mod deres Ønske har gennemført Foranstaltninger af denne Art for at fremme Beskæftigelse her i Landet. Hvis det ikke er Tilfældet, forekommer det mig at være noget dristigt at sige, at Handelsministeren har misbrugt denne Lov for at fremme særlige, partipolitiske Formaal, misbrugt denne Lov, som Venstre har stemt for med den Formaalparagraf, som jeg har nævnt, misbrugt den, efter at Partiet gennem sin Repræsentation i Valutaudvalget har Medansvar for, hvordan Loven er ført ud i Livet.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen siger endvidere, at Priserne gennem Valutaordningen sættes kunstigt op, og jeg har aldrig benægtet, at naar den naturlige Konkurrence ikke findes, er der Muligheder for urimelige Priser. Men hvad gør det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen og hans Parti deroverfor? De forhindrer det offentlige i at undersøge disse Forhold. De forhindrer det offentlige i at begrænse den Fortjeneste for Erhvervslivet, som de bag- efter ude i Befolkningen angriber. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen vil vel ikke mene, at det, at man gennem Handelsaftaler importregulerer og formindsker Mulighederne for Indførsel af visse Varer, ikke kan medføre Prisstigning for disse Varer. Selv om vi holder os til Venstres Affattelse af Formaalparagraffen, selv om vi udelukkende benytter Valutaordningen i handelspolitiske Øjemed, vil der alligevel være Muligheder for Prisstigning, for Forhøjelse af Priserne, og naar derfor det ærede Medlem afviser det offentliges Ret til at gribe ind over for urimelig Prisstigning, vil det ærede Medlem ikke samtidig kunne sige, at det er ham, der i særlig Grad vil beskytte Forbrugerne her i Landet.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup fremhævede nu igen, at det Udvalg, som Erhvervene havde ønsket til at forberede de periodiske Uddelinger af Valutaattester og tilrettelægge Valutaordningens Administration, ikke blev, som Venstre og Landbruget havde ønsket det. Jeg har, første Gang jeg havde Ordet, sagt, hvordan Udvalget sammensættes; jeg har sagt, at Forskellen er den, at vort Forslag giver Udenrigsministeriet en Repræsentant i Udvalget, som Venstres Forslag ikke vilde give det. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup siger, at naar Venstre er gaaet imod Udvalget

i den foreslaaede Form, er det, fordi man ikke vil lægge dette Udvalg ind under Handelsministeriet. Jeg troede, at dette Udvalg havde et sagligt Formaal; jeg troede, at det ogsaa fra Venstres Side var Mening, at dette Udvalg skulde repræsentere de Erhverv, som træffer Aftalerne med Udlandet, og at naar man ønskede at lade Udvalget paa første Haand tage Del i Uddelingen af Valutaattester og være med til at bestemme, hvor Indkøbene skulde foretages, saa var det, fordi man derigennem vilde sikre, at der var Kontakt mellem de Aftaler, vi havde truffet, og de Dispositioner, der blev truffet herhjemme med Hensyn til Indkøb.

Dette var det saglige Formaal, og det bliver opfyldt gennem vort Forslag i lige saa høj Grad som gennem Venstres Forslag. Udvalget bliver nedsat af Handelsministeren efter dette Forslag, efter Venstres Forslag af Udenrigsministeren, men Repræsentationen i Udvalget bliver den samme efter vort Forslag som efter Venstres, kun med den Forskel, at Udenrigsministeriet faar en Repræsentant efter vort Forslag. Jeg spørger da det ærede Medlem: Hvad saglig Begrundelse er der til, at Venstre gaar imod den Ordning, vi har foreslaaet? Hvis ikke der er anden Begrundelse end den, det ærede Medlem fremførte, at man ikke vil lægge dette Udvalg under Handelsministeren, saa maa jeg sige, at jeg tror ikke, det er efter Landbrugets Ønske, at det ærede Medlem her blander partipolitiske Spørgsmaal ind i denne Sag.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup sagde dernæst, at vi ikke skulde begrænse Indkøbene mere end højst nødvendigt, for Købmændene vilde ikke købe mere ind, end de selv kunde regne med, der var Mulighed for at afsætte her i Landet. Det er en Tale, som Retsforbundet har været ene om at føre, og den Tale er lige saa urigtig i Dag, som den altid har været, lige saa urigtig nu, som dengang det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal i 1932 (Folketings- tidende 1931—32 Sp. 2919) sagde — jeg beder om Formandens Tilladelse til et enkelt Citat:

„Det bliver derved endnu mere paa- krævet“ — efter de Foranstaltninger, der træffes udefra — „at der sikres de absolut nødvendige Indkøb i Udlandet en ubetinget Fortrinsstilling lige over for de Indkøb, som i en vanskelig Tid som den nærværende maa anses for at være mere eller mindre overflødige.“

Venstres Standpunkt i 1932 var om- trent udelukkende dette, at man skulde have